

15 Μαρτίου 2017

Τελέστηκε το 18ο ετήσιο Εθνικό Μνημόσυνο του Ανθυπολοχαγού (ΜΧ) Στέλιου Μασιήνη

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Τελέστηκε, την Κυριακή 12 Μαρτίου 2017, στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου Αγλαντζιάς, το 18ο ετήσιο εθνικό μνημόσυνο του Ανθυπολοχαγού (ΜΧ) Στέλιου Μασιήνη, ο οποίος έπεσε κατά την εκτέλεση του καθήκοντος σε ναρκοπέδιο της

Ποταμιάς στις 24 Μαρτίου 1999.

Του μνημοσύνου προέστη η Α.Μ. ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος. Τον επιμνημόσυνο λόγο εκφώνησε ο Γενικός Γραμματέας και Βουλευτής του Δημοκρατικού Κόμματος κ. Μαρίνος Μουσιούττας.

Ακολουθεί ο Επιμνημόσυνος λόγος στο μνημόσυνο του ανθυπολοχαγού Στέλιου Μασιήνη στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Αγλαντζιάς, 19 Μαρτίου 2017.

Επιμνημόσυνος λόγος στο μνημόσυνο του ανθυπολοχαγού Στέλιου Μασιήνη στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Αγλαντζιάς

19 Μαρτίου 2017

Ομιλητής: Γενικός Γραμματέας και βουλευτής ΔΗ.ΚΟ. Μαρίνος Μουσιούττας

Με την επιβαλλόμενη σεμνότητα, αλλά και τη συναίσθηση του χρέους απέναντι σε όσους, στον αγώνα για υπεράσπιση αρχών και αξιών, έπεσαν ηρωικά μαχόμενοι, μαζευτήκαμε σήμερα στον ιερό αυτό χώρο, για να επιτελέσουμε όχι μόνο ένα θρησκευτικό καθήκον, αλλά και για να αποτίσουμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής σε ένα γνήσιο πατριώτη, ένα μαχητή και υπηρέτη ιδανικών, που το καθήκον και η πατρίδα γι' αυτόν δεν ήταν έννοιες θεωρητικές αλλά επιλογές ζωής. Τον περήφανο Κερυνειώτη ανθυπολοχαγό Στέλιο Μασιήνη.

Ο τιμώμενος σήμερα ανθυπολοχαγός μας επέλεξε συνειδητά να ενταχθεί στη Διμοιρία Εξολοθρευτών Ναρκών Ξηράς, που αποτελεί το πιο επικίνδυνο σώμα της Εθνικής Φρουράς. Αντικειμενικά, η ενασχόληση με την εξουδετέρωση ναρκών σε επιφορτίζει με τεράστιες ευθύνες, γιατί το λάθος, και το μικρό, δεν επιτρέπεται. Κι όμως ο Στέλιος, με δεδομένους τους κινδύνους και το ενδεχόμενο κάθε μέρα να είναι η τελευταία του, είχε το πείσμα και τη δύναμη να κάνει τον κίνδυνο επάγγελμα, ενώ θα μπορούσε να επιδιώξει την εργασία σε ένα ασφαλές και ακίνδυνο περιβάλλον. Στο πλαίσιο της επικίνδυνης επιλογής του και της ανιδιοτελούς προσφοράς του προς τον τόπο του, υπηρέτησε με επαγγελματισμό, αφοσίωση, τόλμη και γενναιότητα, γιατί ήταν παλικάρι. Και, όπως λέει ο Αριστοτέλης, ανδρείος ο περί τον καλόν θάνατον αδεής, που σημαίνει πως ο ανδρείος δε φοβάται τον τιμημένο θάνατο.

Ο Στέλιος όπως πάντα, έτσι και το μοιραίο εκείνο πρωινό του Μαρτίου του 1999, ανταποκρινόμενος στο κάλεσμα της πατρίδας, έτρεξε να την υπηρετήσει. Εν ώρα καθήκοντος, καθώς προσπαθούσε να αχρηστεύσει παλιές και επικίνδυνες νάρκες

στην περιοχή Ποταμιάς, με στόχο ένα ασφαλές περιβάλλον για τη ζωή των περιοίκων, θυσίασε τη δική του ζωή, όταν μια από τις νάρκες εξερράγη. Όπως η ζωή του έτσι και τα όνειρά του έσβησαν σε μια στιγμή.

Αείμνηστε Στέλιο,

Για την οικογένειά σου η οδύνη για την απώλειά σου είναι μεγάλη και ο πόνος αβάστακτος μέχρι σήμερα. Σε στερήθηκε πρόωρα και δικαιολογημένα έκτοτε ζει με την πίκρα για το χαμό σου. Μοναδικό βάλαμο στην απέραντη θλίψη της αποτελεί η περηφάνια και η τιμή για τον ηρωικό θάνατό σου. Παρηγοριά το γεγονός πως με τη θυσία σου έγινες φωτεινό παράδειγμα καθοδήγησης στις σημερινές και μέλλουσες γενιές.

Η οικογένειά σου, αλλά και όλοι εμείς είμαστε απόλυτα πεπεισμένοι πως η προσφορά σου δεν τέλειωσε τη μέρα εκείνη που έφυγες προς την αιωνιότητα. Ο αγώνας δικαίωσης της Κυπριακής Δημοκρατίας, που με φιλοπατρία και σθένος υπηρέτησες, συνεχίζεται και όλοι μας οφείλουμε να διασφαλίσουμε ότι οι θυσίες όλων εσάς που πέσατε στο βωμό του καθήκοντος, υπερασπιζόμενοι τη δημοκρατία, τη νομιμότητα και την ελευθερία, δεν ήταν μάταιες.

Για σαράντα τρία σχεδόν χρόνια μετά το προδοτικό πραξικόπημα και τη βάρβαρη τουρκική εισβολή του 1974 εξακολουθούμε να αγωνιζόμαστε για εξεύρεση δίκαιης και βιώσιμης λύσης του Κυπριακού, που θα εδράζεται στις αρχές και τα ψηφίσματα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, αλλά και στις ευρωπαϊκές αξίες. Μιας λύσης που θα προνοεί την επιστροφή στα κατεχόμενα εδάφη μας, και στην Κερύνεια, όπου εσύ γεννήθηκες, αξέχαστε Στέλιο. Μιας λύσης που θα προσφέρει ασφάλεια σε όλους διασφαλίζοντας το μέλλον του κυπριακού ελληνισμού και το μέλλον των παιδιών μας σε μια πατρίδα της ειρήνης, της αλληλεγγύης και της προόδου.

Φίλες και φίλοι,

Αυτή την περίοδο το Κυπριακό διέρχεται μια από τις κρισιμότερες καμπές στην ιστορία του. Σαφέστατα η πολιτική του εξευμενισμού έχει καταρρεύσει και η αποθράσυνση της Άγκυρας έχει ξεπεράσει κάθε όριο, αφού καμιά διπλωματική παρέμβαση και καμιά καταδίκη των απαράδεκτων ενεργειών της δεν την επηρεάζει. Η Τουρκία εμφανίζεται πιο προκλητική από ποτέ με καθημερινές διακηρύξεις και ενέργειες που αποδεικνύουν πέραν πάσης αμφιβολίας πως κάθε άλλο παρά κράτος δικαίου και νομιμότητας επιδιώκει. Είναι εμφανές ότι αυτό που επιδιώκει η Τουρκία είναι η χειραγώγηση των Τουρκοκυπρίων και η υπονόμηση κάθε προσπάθειας που καταβάλλεται για εξεύρεση βιώσιμης λύσης του κυπριακού προβλήματος.

Τον τελευταίο καιρό η τουρκοκυπριακή πλευρά με ένα σωρό προσχήματα και προφάσεις επιρρίπτει την ευθύνη για το πάγωμα των διαπραγματεύσεων στη δική μας πλευρά, θέτοντας εκβιαστικά παράλογες απαιτήσεις και προϋποθέσεις για επανέναρξή τους. Ως εκ τούτου, λανθασμένες στρατηγικές και τακτικές δεν επιτρέπονται, για να μη βρεθούμε ενώπιον λύσης που θα θέτει σε κίνδυνο την Κυπριακή Δημοκρατία. Έχουμε χρέος και καθήκον, ως ελάχιστη αναγνώριση της δικής σου θυσίας, αείμνηστε Στέλιο, αλλά και όλων των ηρώων και αγωνιστών της ελευθερίας, να πορευτούμε με τόλμη και αποφασιστικότητα στο δρόμο που εσείς χαραμάξατε, για να διαφυλάξουμε τις αρχές και τις αξίες για τις οποίες θυσιαστήκατε. Να αγωνιστούμε, για να αντιμετωπίσουμε τις μαξιμαλιστικές θέσεις και προκλητικές ενέργειες της Τουρκίας, αλλά και να αποτρέψουμε την υλοποίηση των τουρκικών στόχων για επικυριαρχία ολόκληρου του νησιού μας

Η ιστορία μάς διδάσκει πως τετελεσμένα δεν υπάρχουν. Υπάρχει μόνο το δίκαιο. Και όλοι οφείλουμε να αγωνιζόμαστε και να διεκδικούμε με πίστη, πείσμα, υπομονή και ρεαλισμό τα δίκια μας. Οφείλουμε να επιμένουμε σε λύση δημοκρατική, λειτουργική και βιώσιμη χωρίς στρατούς κατοχής και εγγυήσεις. Σε λύση που θα διασφαλίζει την ύπαρξη και επιβίωσή μας στον τόπο που γεννηθήκαμε, την εύρυθμη λειτουργία της πολιτείας, την ειρηνική συμβίωση με τους Τουρκοκύπριους συμπατριώτες μας, την ευημερία και πρόοδο ολόκληρου του κυπριακού λαού.

Με τον επιμνημόσυνο αυτό λόγο εκφράζουμε απλά, ταπεινά και ανθρώπινα την παντοτινή εκτίμηση και ευγνωμοσύνη μας στο μαρτυρικό μας νέο, το Στέλιο, που καθοδηγούμενος από ύψιστη συναίσθηση του καθήκοντος προς την πατρίδα θυσίασε τη ζωή του, όπως τόσοι ήρωές μας. Ταυτόχρονα, δίνουμε την υπόσχεση να συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρις ότου αντιμετωπισθούν οι προκλήσεις και τα αδιέξοδα τόσο σε οικονομικό όσο και σε πολιτικό επίπεδο. Μέχρις ότου επανενωθεί η πατρίδα μας και αποκατασταθούν τα δικαιώματα της Κύπρου και του λαού της.

Αιωνία η μνήμη σου.

Ο Θεός ας αναπαύσει την ψυχή σου.

Πηγή: churchofcyprus.org.cy